

[Ole Bjørn Kraft.]

op. Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har i sin Tale nævnt en Række efter min Opfattelse udmærkede Eksempler paa, hvad man kunde lade disse unge beskæftige sig med, men jeg er enig i den Betragtning, at det aldeles ikke løser det Problem, her foreligger, fordi de Arbejder, som eksempelvis er nævnt, utvivlsomt vil være udtømt i Løbet af ganske faa Aar.

Derfor mener jeg ogsaa, at naar man skal tale om denne Samfundstjeneste, bør man ikke lægge Hovedvægten paa Spørgsmaalet om selve Arbejdet, men paa Opdragelses- og Træningsmomentet. Jeg tror, at det er her, man paa virkelig gavnlig Maade kan række de unge en hjælpende Haand, og at det med den Tid, som hele Tjenesten skal vare, vil være rimeligt at koncentrere sig herom. Det vil være urimeligt, hvis vi, naar vi skal gaa til at løse denne Opgave, ikke drager os til Nytte de store Erfaringer, som den mest specielle danske Opdragelsesinstitution har givet os — jeg tænker paa Højskolen, og hvad der derigennem er blevet udrettet. Det vil være fuldt naturligt og i Overensstemmelse med hele vort Væsen og vor Tradition at inddrage de store Erfaringer, som den danske Højskolebevægelse her givet dette Folk, naar vi skal løse de Problemer, som her ligger for.

Man har ogsaa talt om, hvorvidt denne Tjeneste skulde være frivillig eller tvungen. Instinktmæssigt vilde de fleste af os sige, at hvis det kan ske ad Frivillighedens Vej, skal det ogsaa gøres, men jeg er for mit personlige Vedkommende kommet til den Opfattelse, at det kan ikke lade sig gøre, dels fordi en hel Del af dem, man skulde hjælpe, saa ikke vilde blive hjulpet, men først og fremmest, fordi det ikke er et Spørgsmaal om nogle enkelte, men et Spørgsmaal om den unge Generations Færdiguddannelse, den unge Generations Afslibning til at tage Livskampen op. Det er ogsaa et Motiv, at saaledes som den værnepligtige Tjeneste har udviklet sig, hvor kun $\frac{1}{3}$ af de unge bliver indkaldt, er der opstaaet en Ulighed, som det vil være urimeligt at opretholde. Det vil være naturligt under en eller anden Form at indrette det saaledes, at alle unge faar den samme Pligt over for Samfundet, saaledes at ikke nogle enkelte bærer Byrden, medens andre slipper fri.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bomholt, som jeg sagde til Indledning, at jeg værdsætter de Synspunkter, ud fra hvilke han talte. Hvis den Aand,

som jeg mente at kunne spore gennem det ærede Medlems Tale, vil møde os fra anden Side inden for hans Parti og inden for andre Partier, saa skulde der virkelig være en Mulighed for, at vi, om ikke straks, saa dog i Løbet af nogen Tid kunde naa frem til en saadan Forstaaelse af dette Problem, at vi kunde gaa i Gang med en praktisk Udformning af det.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at dette Spørgsmaal egnere sig ikke til Partistrid. Det er et af de Spørgsmaal, som virkelig kalder paa vor Menneskelighed, vor Forstaaelse af Livets Vilkaar, og jeg tror, at hvis vi ser det ud fra dette Synspunkt, saa vil der ogsaa for os i denne Sal, hvor vi end staar, være Mulighed for at naa frem til en tilfredsstillende Løsning af det.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen:

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft motiverede det, der skulde foretages over for Ungdommen, med, at der var en stærk Eksistenskamp for Ungdommen, og det er jo ogsaa rigtigt, at naar man opretholder den Udbygning af Ungdommen, som finder Sted gennem Monopoler og Særrettigheder, faar man en Eksistenskamp for de unge, hvor det er vanskeligt for dem at klare sig, men efter at Regeringen har opnaaet Flertal i Landstinget, maa dens Opgave selvsagt være at afskaffe Monopoler og Særrettigheder. Det, der da skal ske, er, at de arbejdsfrie Indkomster afskaffes, saa vil de unge kunne klare sig, saa vil de kunne faa Beskæftigelse.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at det, som skal opnaas, er for det første Samfundsforstaaelse og for det andet social Forstaaelse, og det vil jo i Virkeligheden sige, at det, det ærede Medlem ønsker, er, at man skal have en Skole i Retsstat. Jeg ønsker, at det hele skal ske i Frihed, og jeg er ganske klar over, at hvis man faar en Skole, faar virkelig Samfundsforstaaelse og social Forstaaelse, saa opnaar man een god Ting, nemlig at afskaffe Konservatismen, og det var da altid et Resultat, men det maa ske i Frihed (Munterhed), det er ganske givet, det kan ikke gøres ved Tvang.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.